per aliud omnino et diversum ab anima et corpore, ita ut hoc totum nec anima sit nec corpus sit nec
sunt anima et corpus. Si non totum illa esse, sed ex illis esse dicitur. Hec qui totum hominem esse putant. Et
ipsum hominem quod hoc totum est rationale esse ex rationalitate que in ipso toto est diversa a ratione sive a
racionalitate partis id est anime. Sic et ipsum totum diversum est a parte. Postremo animam que in
toto sunt diversa esse omnino ab his que in partibus constant. Sic et ipsum totum a partibus diver
sum est. Ita sicut rationalitas hominis alia est quam rationalitas anime, quia una est totius et in toto est, alia
partis est et in parte est, ita et in bonitate totius que in toto est aliam esse dicunt et bonitatem pa
rtis aliam que partis et in parte tantum est, non totius. Similiter et maliciam hominis aliam que in
toto est, et maliciam anime aliam que in parte est. Postremo consequenter quoque totum facere et
partem facere, quamvis simul sint operantes, aliam tamen esse actionem partis que in parte est, et aliam
actionem totius que in toto est. Sic et ipsum totum aliud est et aliud pars eius. Ad hunc modum
quoque quociens homo peccat vel bonum facit, peccatum vel iusticiam in homine esse que toti ac
cidunt proprietate, et tamen peccatum sive iusticiam in anima esse que parti accidit ad
proprietatem contendunt. Quapropter quando homo moritur et anima a carne separatur, divisis par
tibus totum ipsum quod ex eis compositum fuerat iam nichil esse, ac periisse ipsum hominem
quia hoc totum erat. Similiter nichil esse nec alicubi esse, et interim nec peccatum ei
puniri nec iusticiam remunerari, animam tamen in iudicio esse ut in ea meri
tum suum vel penam vel gloriam recipiat, donec tandem in novissimo anima ad corpus
redeunte rursum homo esse incipiat, et tunc secundum meritum suum ipse quoque remunera
tionem accipiat. Tales nimirum loquendi homines sibi confingunt, et per falsas fictiones simo
nt ad varias deceptiones errorum ducunt. Quod et stultum est quomodo dicere, et dicere quod
tunc homo esse desinat quando esse incipit, et tanto magis quando esse incip
... sequitur fuga ... qui scit cum Christo esse dum ... Quando nobis ... venerit, et quando
cum Christo sum fugere est? Si vobis credite, nos non credimus. Nos scimus quia ... Qui tamen
ad Christum vadit non ad fugam vadit, sed ad veritatem vadit, et fugam evadit. Quid
tantopere homines sancti mori desideraverunt, si post mortem nichil futuri fuerunt? Cupio inquit
apostolus dissolvi et esse cum Christo. Quid cupis? Mori et esse cum Christo. Immo mori et nichil esse,
isti dicunt, quia nichil eris post mortem. Si istis credis, mortem sic optas, non fortasse.